

Joi, 18 decembrie 2008

66. aderă, în ceea ce privește domeniul sănătății publice, la definiția medicamentelor contrafăcute elaborată de Organizația Mondială a Sănătății: „un medicament care este în mod deliberat etichetat fraudulos în ceea ce privește identitatea și/sau sursa. Contrafacerea poate afecta nu doar produsele de marcă, dar și pe cele generice, iar printre produsele contrafăcute se pot regăsi produse care conțin componentele corecte, produse care nu conțin componentele corecte, care nu conțin principii active, care nu conțin suficiente principii active sau al căror ambalaj este falsificat”;

67. subliniază importanța respectării drepturilor fundamentale, cum ar fi protecția vieții private și a datelor, în cadrul adoptării măsurilor pentru a combate contrafacerea și pirateria;

Considerații finale

68. invită Comisia ca, împreună cu Consiliul și statele membre, să definească o linie politică clară, coerentă și ambițioasă care, în paralel cu acțiuni interne în sectorul vamal, să coordoneze și să orienteze acțiunile „externe” ale Uniunii Europene și ale statelor membre în lupta împotriva contrafacerii și pirateriei;

69. invită Comisia să promoveze măsuri care să vină în completarea standardelor legislative și, în special, să promoveze creșterea gradului de informare a cetățenilor europeni cu privire la pericolele contrafacerii, care să vizeze schimbarea atitudinii oamenilor cu privire la contrafacere și piraterie;

70. consideră că ideea instituirii unui tablou de bord internațional privind contrafacerile ar trebui examinată de Comisie; acesta ar trebui modelat după tabloul de bord al pieței interne și ar trebui să menționeze țările care se află sub nivelul mediu în ceea ce privește combaterea produselor contrafăcute;

71. îndeamnă Consiliul și Comisia să permită Parlamentului să joace un rol mai important în lupta împotriva contrafacerilor; consideră, în special, că este oportun ca Uniunea Europeană să își promoveze prezența politică atât în cadrul reuniunilor internaționale specializate cum ar fi Congresul mondial privind lupta împotriva contrafacerii și pirateriei, cât și în cadrul organizațiilor internaționale care luptă pentru protejarea proprietății intelectuale;

72. invită Comisia și Consiliul să îl țină la curent în mod corespunzător cu diferitele acțiuni din acest domeniu și să îl implice în aceste acțiuni; consideră că, în spiritul Tratatului de la Lisabona, ACIC ar trebui ratificat de Parlamentul European prin procedura de aviz conform;

*

* *

73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și țărilor candidate.

Cerințele în materie de contabilitate ale întreprinderilor mici și mijlocii și în special ale microîntreprinderilor

P6_TA(2008)0635

Rezoluția Parlamentului European din 18 decembrie 2008 referitoare la cerințele în materie de contabilitate ale întreprinderilor mici și mijlocii și în special ale microîntreprinderilor

(2010/C 45 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 192 paragraful al doilea și 232 paragraful al doilea din Tratatul CE,

— având în vedere Acordul-cadru din 26 mai 2005 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 117 E, 18.5.2006, p. 125.

Joi, 18 decembrie 2008

- având în vedere rezoluția sa din 21 mai 2008 referitoare la simplificarea mediului de afaceri pentru societăți în domeniul dreptului societăților comerciale, al contabilității și al auditului ⁽¹⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008, intitulată „Gândește mai întâi la scară mică” — „Un «Small Business Act» pentru Europa” (COM(2008)0394),
 - având în vedere avizul din 10 iulie 2008 al Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind costurile administrative, intitulat: „Reducerea costurilor administrative; domeniu prioritar — dreptul societăților comerciale /conturile anuale”,
 - având în vedere Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 18 decembrie 2008 în vederea adoptării Directivei 2008/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificarea Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului în ceea ce privește anumite cerințe de prezentare a informațiilor impuse întreprinderilor mijlocii și obligația de a întocmi conturi consolidate ⁽²⁾,
 - având în vedere Declarația Comisiei privind Obligațiile contabile ale întreprinderilor mijlocii, făcută în fața Parlamentului, la ședința plenară din 18 decembrie 2008,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât normele contabile actuale prevăzute prin a Patra Directivă a Consiliului 78/660/CEE din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽³⁾ (a patra directivă privind dreptul societăților comerciale) și a Șaptea Directivă a Consiliului 83/349/CEE din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate ⁽⁴⁾ (a șaptea directivă privind dreptul societăților comerciale) reprezintă adesea o povară pentru întreprinderile mici și mijlocii și în special pentru microîntreprinderi (întreprinderi foarte mici);
- B. întrucât, în avizul său mai sus menționat, Grupul la nivel înalt al părților interesate independente privind costurile administrative invitase deja Comisia să scutească microîntreprinderile de la aplicarea directivelor în materie de contabilitate,
1. reamintește Comisiei faptul că, chiar dacă un sistem contabil coerent și armonizat în Uniunea Europeană facilitează schimburile comerciale în cadrul pieței interne, normele contabile actuale împovărează în mod excesiv microîntreprinderile, în această situație aflându-se, de exemplu, micii comercianți cu amănuntul sau societățile specializate în obiecte de artizanat; faptul că, în cazul în care aceste întreprinderi își desfășoară activitatea în principal la nivel local sau regional într-un singur stat membru, acestea nu au niciun impact transfrontalier asupra pieței interne sau asupra concurenței în UE și că, prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a scuti, pe deplin sau în mod parțial, aceste întreprinderi de la îndeplinirea obligațiilor contabile legale;
 2. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă care să permită statelor membre de a scuti de la aplicarea celei de-a patra și celei de-a șaptea directive privind dreptul societăților comerciale întreprinderile care, la data bilanțului, nu depășesc limitele fixate de două din următoarele trei criterii:
 - totalul bilanțului: 500 000 EUR
 - cuantumul net al cifrei de afaceri: 1 000 000 EUR
 - numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 10

dacă activitățile de afaceri ale acestor întreprinderi se desfășoară la nivel local sau regional într-un stat membru;

⁽¹⁾ Texte_adoptate, P6_TA(2008)0220.

⁽²⁾ Texte_adoptate, P6_TA(2008)0631.

⁽³⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

⁽⁴⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

Joi, 18 decembrie 2008

3. invită Comisia să își continue eforturile de revizuire a celei de a patra și a celei de-a șaptea directive privind dreptul societăților comerciale și să prezinte un cadru contabil european uniform până la sfârșitul lui 2009, în vederea stimulării simplificării și armonizării dreptului societăților și îndeosebi a normelor contabile din cadrul pieței interne; reamintește Comisiei faptul că standardele uniforme vor reduce costurile administrative pentru toate întreprinderile mici și mijlocii și vor crește transparența pentru toate părțile implicate, precum și faptul că simplificarea va fi, de asemenea, puternic stimulată și prin introducerea structurată la nivel european a tehnologiei XBRL (Extensible Business Reporting Language);
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei.

Actul autentic european

P6_TA(2008)0636

Rezoluția Parlamentului European din 18 decembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind actul autentic european (2008/2124(INI))

(2010/C 45 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din Tratatul CE,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 mai 2005 intitulată „Programul de la Haga: zece priorități pentru următorii cinci ani: Parteneriat pentru reînnoirea europeană în domeniul libertății, securității și justiției” (COM(2005)0184),
 - având în vedere studiul comparativ efectuat de Comisia pentru afaceri juridice cu privire la documentele autentice,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0451/2008),
- A. întrucât, în comunicarea mai sus menționată cu privire la Programul de la Haga, Comisia a subliniat printre prioritățile sale necesitatea de a garanta un veritabil spațiu european în cadrul justiției civile, și, în special, în ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești; întrucât, în vederea creșterii încrederii reciproce în cadrul Uniunii Europene, programul respectiv identifică drept prioritate esențială în următorii ani aplicarea în continuare a principiului recunoașterii reciproce, care reprezintă o modalitate concretă de protecție a drepturilor cetățenilor și de garantare a posibilității de exercitare a acestora într-o Europă fără frontiere;
 - B. întrucât Programul de la Haga prevede ca prioritate esențială continuarea punerii în aplicare a programului de recunoaștere reciprocă, implementarea acestuia trebuind să fie finalizată până în 2011;
 - C. întrucât circulația cetățenilor pe teritoriul Uniunii se intensifică în mod constant; întrucât, prin urmare, se multiplică situațiile juridice care privesc două sau mai multe state membre;
 - D. întrucât Comisia a recunoscut în comunicarea privind Programul de la Haga că, în domeniul justiției civile, un aspect fundamental care trebuie avut în vedere privește recunoașterea reciprocă a actelor cu caracter public; întrucât, din acest motiv, promovarea recunoașterii reciproce și a executării actelor autentice, astfel cum sunt definite în hotărârea Unibank ⁽¹⁾ apare ca o chestiune necesară și urgentă;

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 17 iunie 1999 în cauza C-260/97, Rec. 1999, p. I-3715.